

§ 245, om der skal idømmes en betinget eller ubetinget straf, eller om der skal ske strafnedsættelse m.m.

Det forudsættes imidlertid, at også sådanne sager som udgangspunkt skal kunne gennemføres efter de foreslåede regler i tilfælde, hvor hensynet til at opnå den tiltaltes forklaring for retten - i lyset af den øvrige bevisførelse - findes at burde vige for hensynet til sagens fremme.

Selv om det ikke kan udelukkes, at en forklaring fra den tiltalte kan være af betydning ved vurderingen af skyldsspørgsmålet og strafudmålingen, vil det i sager, hvor den tiltalte alene risikerer en kortere fængselsstraf (indtil 3 måneders fængsel), efter Justitsministeriets opfattelse være ubetænkeligt at lade det være op til den tiltalte at afgøre, om den pågældende ønsker at møde op til domsforhandlingen og gøre eventuelle formildende omstændigheder gældende. En sådan ordning vil efter Justitsministeriets opfattelse ikke være betænkelig i lyset af, at der i øvrigt foregår en sædvanlig bevisførelse og bevisvurdering, at retten skal finde fremgangsmåden forsvarlig, og endelig at den tiltalte samtidig sikres en ubetinget adgang til at kræve genoptagelse, hvis den tiltalte anser sig for dømt med urette, eller vurderer, at straffen er for hård.

Justitsministeriet forudsætter derfor, at domstolene efter vedtagelsen af forslaget vil tillade, at en domsforhandling fremmes til dom i tiltaltes fravær i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4, i videre omfang end forudsat i forarbejderne til lov nr. 369 af 18. maj 1994. Dette er efter Justitsministeriets opfattelse en nødvendig forudsætning for, at muligheden for at idømme op til 3 måneders ubetinget fængsel også i praksis vil medføre en mere effektiv udnyttelse af bl.a. domstolenes resourcer.

Den foreslåede adgang for forsvareren til at dokumentere tiltaltes forklaring til politirapport medvirker i øvrigt også til, at sager, der ellers måtte udsættes på tiltaltes forklaring, i videre omfang end hidtil vil kunne fremmes i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4.

3.3.5. Forkyndelse

Justitsministeriet kan tilslutte sig Advokatrådets, Dommerforeningens og Rigsadvokatens forslag om at ophæve kravet om personlig forkyndelse som betingelse for at kunne fremme straffesager i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4.

En ophævelse af kravet om personlig forkyndelse vil efter Justitsministeriets opfattelse øge muligheden for at anvende bestemmelsen i praksis. Efter Justitsministeriets opfattelse vil der ikke være retssikkerhedsmæssige betænkeligheder forbundet med ophæ-

velse af kravet om personlig forkyndelse, når det som foreslået kombineres med en ubetinget adgang for tiltalte til at kræve genoptagelse, jf. nedenfor under pkt. 3.3.7.

Justitsministeriet foreslår ikke nogen ændring i indholdet af de oplysninger, som skal fremgå af indkaldelsen, det vil sige oplysning om, at udeblivelse uden oplyst lovligt forfald kan bevirke, at tiltalte dømmes i overensstemmelse med den rejste tiltalte, jf. § 847, stk. 4.

I konsekvens af, at kravet om personlig forkyndelse ophæves, foreslås § 847, stk. 4, dog præciseret således, at kravet om at tiltalte ved tilsigelsen skal være *gjort bekendt med* de mulige virkninger af tiltaltes udeblivelse ændres til et krav om, at de mulige virkninger af tiltaltes udeblivelse *fremgår af tilsigelsen*.

De mulige retsvirkninger af en eventuel udeblivelse bør efter Justitsministeriets opfattelse indgå som en af de standardoplysninger, som anføres i en indkaldelse. I indkaldelser/stævninger bør det derfor angives, at udeblivelse uden oplyst lovligt forfald kan medføre anholdelse, jf. retsplejelovens § 757, eller medføre, at domsforhandlingen gennemføres, og at tiltalte dømmes i overensstemmelse med den rejste tiltalte, hvis der er sket lovlig forkyndelse, jf. retsplejelovens § 847, stk. 4.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5 og 10.

Det følger af retsplejelovens § 219 a, stk. 5, at hvis tiltalte ikke er til stede ved afsigelsen af dommen, sørger anklagemyndigheden for, at tiltalte får tilsendt en udskrift af dommen. Hvis sagen i medfør af § 847, stk. 3, nr. 1 til 5, er afgjort i tiltaltes fravær, skal udskriften forkyndes.

Som en konsekvens af, at kravet om personlig forkyndelse af indkaldelsen i sager, der fremmes i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4, foreslås ophævet, bør § 219 a, stk. 5, ændres således, at en dom i en sag, der er blevet fremmet i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4, fremover altid skal forkyndes for den tiltalte personlig, hvis indkaldelsen ikke har været forkyndt for denne personlig.

Det betyder, at i sager, der fremmes i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4, vil enten indkaldelsen eller dommen altid skulle forkyndes for den tiltalte personlig. Dette skal medvirke til at sikre, at den tiltalte også i praksis får kendskab til straffesagen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6.

3.3.6. Medvirken af forsvarer

Advokatrådet, Dommerforeningen og Rigsadvokaten foreslår, at den tiltalte fortsat altid skal have en forsvarer.